

Tsunami Evaluation Coalition:

The Role of Needs Assessment in the Tsunami Response

Executive Summary

สึนามิเข้าโจมตีภูมิภาคในแถบมหาสมุทรอินเดียในวันที่ 26 ธันวาคม 2004 ใน 14 ประเทศที่ได้รับผลกระทบ มากกว่า 225,000 คน ที่เสียชีวิตหรือยังสูญหาย ทั้งหมดมีการประมาณการว่าประชากรประมาณ 2 ล้านคนได้รับผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อม และมี 1.7 ล้านคนที่ต้องโยกย้ายถิ่นฐานภายในประเทศนั้น ๆ

การประเมินผลนี้เป็น 1 ใน 5 ของการประเมินผลที่จัดทำโดย Tsunami Evaluation Coalition (TBC) ในด้านการช่วยเหลือด้านมนุษยชนในระดับนานาชาติต่อผู้ประสบภัยสึนามิ อีก 4 รายงานในชุดเดียวกันนี้ครอบคลุม 1)การร่วมมือกัน

2)ผลกระทบของความช่วยเหลือต่อศักยภาพของท้องถิ่นและระดับชาติ

3)ความเชื่อมโยงระหว่างการบรรเทาทุกข์ การฟื้นฟูและการพัฒนา

และ4)การระดมเงินช่วยเหลือสึนามิ รายงานที่ได้ประเมินผลถึงความเพียงพอ ความเหมาะสม

และการสัมฤทธิ์ผล ของการประเมินความต้องการในช่วง 3 เดือนแรกหลังจากสึนามิ

มุ่งเน้นไปที่ผลกระทบของการประเมินบนความช่วยเหลือขององค์กรนานาชาติและสถาบันผู้บริจาคและท้ายที่สุดคือประชาชนผู้ได้รับผลกระทบ

เจ้าหน้าที่มากกว่า 300 คน หรือผู้มีบทบาทจากองค์กรมากกว่า 50 องค์กร ได้ถูกสัมภาษณ์เพื่อการศึกษาครั้งนี้ในอินโดนีเซีย ศรีลังกา ประเทศไทย และประเทศผู้บริจาค 7 ประเทศ ที่ปรึกษาในระดับประเทศและสมาคมวิจัยได้ช่วยเหลือในการตรวจทานรายงานเกือบ 200 รายงานที่ได้เตรียมในเดือนแรกหลังจากเกิดสึนามิ

ไม่มีโครงสร้างในการสัมภาษณ์บุคคลที่ได้รับผลกระทบ 135 คน ที่ได้ทำในระหว่างการลงเยี่ยมพื้นที่ มีการประเมินความต้องการที่แตกต่างกันหลายชนิดที่ไม่สามารถเปรียบเทียบกันได้ง่าย ๆ

- การประเมินในระยะสั้น การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

และความจำเป็นด้านมนุษยชนที่เร่งด่วนที่สุด เช่น สุขภาพ อาหาร

และที่อยู่อาศัย

ในทางตรงกันข้ามกับการประเมินด้านความเสียหายและความสูญเสีย

(มูลค่าทางเศรษฐกิจที่มีความจำเป็นต้องฟื้นฟู)

- การประเมินข้ามด้านต่าง ๆ

เทียบกับที่เน้นไปเป็นสาระที่เป็นพิเศษหรือการสำรวจด้านต่าง ๆ

- ที่เป็นทางการ

โครงสร้างและมักจะมีหลักการในการประเมินเมื่อเทียบกับแบบที่บรรยายเรียบเรียงให้สำหรับการวิเคราะห์สถานการณ์

- การประเมินสิ่งที่มีอยู่หรือตั้งใจไว้สำหรับทั่ว ๆ ไป และสิ่งที่ใช้ร่วมกัน

เพื่อคัดค้านต่อคนที่ไม่ได้รับส่วนแบ่งและเก็บไว้สำหรับการวางแผนภายในองค์กร

ส่วนหลักของรายงานนี้ได้ทบทวนถึงการประเมินที่มีเจตนาที่จะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มนานาชาติที่มากมาย สิ่งที่พบเจอส่วนใหญ่เน้นโดยเฉพาะไปที่ UN หรือรายงานขององค์กรสากล ซึ่งการประเมินความต้องการจาก Red Cross Movement

ยังไม่มีอย่างเป็นทางการสำหรับผู้ทำการประเมิน ส่วนต่าง ๆ ที่เลือกมา หรือการประเมินสาระสำคัญเกี่ยวกับด้านสุขภาพ น้ำและสุขอนามัยอาหารและโภชนาการ การฟื้นฟูอาชีพ

(โดยเฉพาะการประมง) และที่อยู่อาศัย

ล้วนได้รับการทบทวนอย่างลึกซึ้งในภาคผนวกของรายงานฉบับนี้

สิ่งที่พบเจอทั่วไป

บรรทัดฐานดังต่อไปนี้ได้ถูกใช้ในการอธิบายการประเมินความต้องการ ความเหมาะสมกับเวลา ส่วนที่ครอบคลุมถึง ความถูกต้องใช้ได้ ความร่วมมือ และความต่อเนื่อง ความมีประสิทธิภาพของการประเมินความต้องการได้รับการทบทวนในแง่ของการเพิ่มคุณค่า การแพร่กระจาย และการมีอิทธิพลต่อการร้องขอและการตัดสินใจ

ความเหมาะสมกับเวลาของการประเมินความต้องการด้านมนุษยธรรมได้ถูกตัดสินโดยศักยภาพขององค์กรในการจำแนกบุคคลที่เหมาะสม วิธีการขนส่งปัจจัยต่าง ๆ และการแจ้งให้ผู้ตัดสินใจให้รู้ในเรื่องขนาดความใหญ่โตของความต้องการ ผู้มีบทบาทหลายคนเร่งรีบเข้าไปในพื้นที่ประสบภัยด้วยความมุ่งมั่นที่จะจำแนกความจำเป็นที่สุดของประชาชนผู้ประสบภัยในอินโดนีเซียและศรีลังกา สื่อมวลชนมากมาย ไม่ใช่ UN หรือสาขาอื่นด้านมนุษยชน สามารถให้ได้ก่อนและ “ชักจูงให้เชื่อ”

การประเมินอย่างเป็นทางการที่ครอบคลุมความต้องการเร่งด่วน

ถ้าความเหมาะสมของเวลาของการประเมินของ UN

และสหประชาชาติส่งตรงไปยังคณะกรรมการผู้ฟังก็ยังคงเป็นคำถาม

การประเมินที่ดำเนินการโดยองค์กรต่าง ๆ เพื่อการวางแผนของตน โดยการคิดรูปแบบ ความเหมาะสมกับเวลา เมื่อการตัดสินใจขึ้นอยู่กับผลลัพธ์จากการประเมินเหล่านั้น

การประเมินความต้องการสำหรับการฟื้นฟูโดยเฉพาะการประเมินความเสียหายและความสูญเสียที่ได้จัดทำโดยสถาบันการเงินสากล (IFIS) ยอดเยี่ยมมาก

ได้มีการเปรียบเทียบอย่างรวดเร็วกับสิ่งที่ได้ประสบผลสำเร็จในภัยพิบัติอื่น ๆ ในอินโดนีเซีย

การประเมินการฟื้นฟูได้เริ่มต้นภายในไม่กี่วันหลังสิ้นนามิ

การจัดเตรียมให้ครอบคลุมอย่างกว้างขวางในความต้องการเป็นสิ่งที่มีความยาก
ขอบเขตในทางภูมิศาสตร์ที่ให้มาและความใหญ่โตของผลกระทบ
ในความเป็นจริงไม่มีการประเมินข้ามส่วนในด้านมนุษยธรรมครอบคลุมพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบทั้งหมด
ถึงแม้ในแต่ละประเทศก็ตาม การครอบคลุมพื้นที่ที่กว้างตามหลักภูมิศาสตร์
ได้ประสบผลสำเร็จในการสำรวจสาระสำคัญด้านมนุษยธรรม (เรื่องโภชนาการ อาหาร
และการควบคุมโรค) และเป็นพิเศษในการประเมินด้านอาชีพ (อาหารและที่อยู่อาศัย เป็นต้น)
แต่ที่ประสบความสำเร็จในการครอบคลุมไปถึงคือการประเมินด้านเศรษฐกิจมหภาคของความเสียหาย
และความสูญเสีย

มีข้อมูลเล็กน้อยเกี่ยวกับหลักการที่มีในการตัดสินใจมีความีเหตุมีผลของการประเมินความต้องการ
การได้ถูกทบทวน ยังมีหลักฐานในข้อบกพร่องเล็กน้อย อย่างไรก็ตาม
ขาดรูปแบบที่เป็นแบบอย่างสำหรับการประเมินที่รวดเร็ว
มีความหลากหลายของที่นิยามเกี่ยวกับใครที่ได้รับผลกระทบและเหมาะสมจะได้รับความช่วยเหลือ
และแนวโน้มของผู้ประเมินที่ไม่สนใจศักยภาพของท้องถิ่นในการจัดการกับปัญหา
ดังที่ถ้าไม่มีความต้องการใดเคยหรืออาจจะถูกพบโดยผู้มีบทบาทระดับชาติหรือท้องถิ่น
ความสับสนเกี่ยวกับประชากรกลุ่มเป้าหมาย และจำนวนของผู้รับผลประโยชน์ที่เหมาะสม
ยังคงเป็นประเด็นหลักในขณะทำการประเมิน (กันยายน 2005)

การประสานความร่วมมือที่ดีที่สุดคือในประเทศที่มีรัฐบาลที่มั่นคง เช่น ประเทศไทย อินเดีย
และมัลดีฟ

ความพยายามอย่างจริงจังไปยังการประสานความร่วมมือนานาชาติในการประเมินความต้องการเริ่ม
แรกได้ถูกบันทึกในศรีลังกา ในที่ที่ผู้บริจาค UN และ NGOหนึ่ง ได้ร่วมกำลังกัน
และในอินโดนีเซียในกรณีที่การประเมินด้านสุขภาพจากนานาชาติจาก USS Abraham Lincoln air
carrier

ความต้องการด้านมนุษยธรรมเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วมาก ดังที่ความช่วยเหลือหลังไพล
เข้ามาและความสำคัญอย่างแรกของผู้ได้รับผลกระทบก็เปลี่ยนมุ่งไปที่การฟื้นฟู
กลุ่มด้านมนุษยธรรมไม่สามารถตรวจสอบวิวัฒนาการของความต้อการระยะสั้นในสิ่งที่กำลังดำเนิน
ไปอยู่ได้ ยกเว้นเล็กน้อยในบางด้านที่มีความจำกัดพื้นที่ (เช่น ความเสี่ยงต่อโรคติดต่อ
และบางครั้งความเพียงพอของอาหาร) การประเมินความต้องการด้านมนุษยธรรม
กลายเป็นข้อมูลที่ล้าสมัยไปอย่างรวดเร็ว ความต้องการด้านอาชีพครัวเรือน (เช่น เรือและบ้าน)
เปลี่ยนแปลงเร็วน้อยกว่า และ
กลไกก็เจริญก้าวหน้าทำให้ผู้อยู่ในที่ที่สามารถตรวจสอบความต้องการได้ตามความเป็นจริง

ข้อปลีกย่อยทางด้านเทคนิคข้างต้นจะไม่สำคัญ

ถ้าการประเมินความต้องการมีประสิทธิภาพในการชี้แนวทางต่อการช่วยเหลือของนานาชาติ
ถึงแม้ว่ามีการประเมินเป็นการภายใน (ที่ดำเนินการโดยองค์กรเพื่อการวางโปรแกรมของตนเอง)
อาจจะมีประสิทธิภาพ การประเมินที่มีเจตนาเพื่อให้ผู้มีบทบาทอื่นได้ใช้กันทั่วไปก็ไม่ได้เป็นไปดังนั้น
การประเมินความต้องการด้านมนุษยชนเดินไปข้างหน้าทำให้ไม่สามารถขับเคลื่อนการช่วยเหลือด้านมนุษย
ธรรมในเริ่มแรกได้

ความเพียงพอของจำนวนเงินที่มีจำนวนมหาศาลในการค้นหากิจกรรมเป็นกำลังในการขับเคลื่อน

จุดด้อยที่สำคัญ คือ

การขาดความรู้ในการเพิ่มมูลค่าของการประเมินด้านมนุษยธรรมเหล่านั้นสำหรับการตัดสินใจ
ปัจจัยอื่น ๆ

รวมถึงขาดการวิเคราะห์และการรวบรวมภาพกว้างในอะไรคือความสำคัญอันดับแรกของสิ่งที่ต้องทำ
บรรยากาศของ “ความเห็นอกเห็นใจในการแข่งขัน”

ป้องกันการแพร่กระจายของรายงานภายในและข้อมูลต่อผู้มีบทบาทอื่น ๆ

และแรงกดดันอย่างรุนแรงจากผู้บริจาค (สาธารณชนและรัฐบาล) ในการใช้เงินทุนให้เหมาะสม

โดยย่อสื่อมวลชนจำนวนมากเหมือนว่าจะสำคัญที่สุด

ถ้าไม่เช่นนั้นเพียงแค่อิทธิพลจากแหล่งข้อมูลในความต้องการของแต่ละบุคคลหรือสถาบันที่ทำการตัด
ตัดสินใจและนอกประเทศที่ได้รับผลกระทบ รายงานจาก UN

เรื่องการประเมินภัยพิบัติและทีมผู้ประสานงาน (UNDAC) หรือ

การประเมินในพื้นที่และทีมผู้ประสานงาน (FACT) UNDAC เท่ากับระบบของสหประชาชาติ

ชื่อเสียงที่ไม่ดีทำให้ล้มเหลวในการมีอิทธิพลต่อกลุ่มผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

จากผลในการช่วยเหลือจากนานาชาติไม่สอดคล้องกับความปรารถนาของประชาชนที่ได้รับ
ผลกระทบจากสึนามิ ที่รู้สึกว่าการประเมินมากไปแต่ไม่มีการปรึกษา อย่างที่แสดงโดย

กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้เป็นตัวแทนของครัวเรือนที่ได้สัมภาษณ์ในการประเมินนี้และการสำรวจที่กว้างกว่า
ภายใต้การประเมินผล TEC เกี่ยวกับศักยภาพในท้องถิ่น

อย่างหนึ่งที่ยกเว้นคือการให้อำนาจของครัวเรือนที่ประสบภัยได้ประสบความสำเร็จผ่านโปรแกรมที่ไ
้เงินเป็นฐานที่ดำเนินการโดยสหประชาชาติ และ NGOs

สรุป

จุดบกพร่องหลาย ๆ จุด ถ้าไม่ใช่ทั้งหมด

ได้มีการบันทึกโดยผู้ทำการประเมินผลก็เกิดขึ้นแล้วในภัยพิบัติธรรมชาติที่เกิดขึ้นแบบเฉียบพลันในอ

ดีเช่นกัน จาก เฮอร์เคนมิตในอเมริกากลางถึงแผ่นดินไหวใน กูจارات (อินเดีย) และ แบลม (อิรัก)
ไม่สงสัยว่ามีสภาพแวดล้อมที่เป็นแบบเดียวกันกระทบต่อการช่วยเหลือสึนามิด้วยเช่นกัน
ความจริงที่เอเชียตะวันออกเฉียงใต้เป็นพื้นที่ที่มีความสำคัญทางภูมิศาสตร์การเมือง
และการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ ความขัดแย้งภายในของ
อาเจะห์ที่ได้เกิดขึ้นในประเทศมุสลิมที่ใหญ่ที่สุดในโลก
การปรากฏของนักท่องเที่ยวในหมู่ผู้เคราะห์ร้ายและเวลาที่ตรงกันพอดีกับวันหยุดในประเทศในแถบต
ตะวันตกส่วนมาก ทั้งหมดข้างต้นอย่างไรก็ดี
ความหนาแน่นของสื่อมวลชนที่ครอบคลุมและความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ที่ท่วมท้นอย่างแท้จริงของสาธารณ
ณะชน ทำให้แยกภัยพิบัติครั้งนี้มากกว่ามาตราส่วนทางด้านภูมิศาสตร์
การถูกบีบบังคับให้ต้องดำเนินไป หรือ สภาพแวดล้อมด้านความปลอดภัยและการเมือง
การระดมทุนที่มีขนาดใหญ่

ไม่เพียงแต่มากกว่าศักยภาพที่รองรับได้ขององค์การด้านมนุษยธรรมที่มีภาระมากเกินไปและขัดขวาง
ในข้อแก้ตัวสำหรับการประกอบเข้ากับระบบที่มีข้อบกพร่องแต่ก็ยังนำไปสู่การเพิ่มขึ้นของผู้มีบทบาท
ใหม่ ๆ ที่มีประสบการณ์ไม่เพียงพอ (และดังนั้นความสามารถ)
เช่นเดียวกับในการก่อตั้งที่เสี่ยงของผู้ดำเนินการในกิจกรรมที่นอกเหนือจากความรู้ความชำนาญปรกติ
ทำยที่สุดความสัมพันธ์ที่มากกว่าปรกติของการระดมเงินทุนเป็นสิ่งที่ทำให้ไม่ยากทำการประเมิน
ในการประสานความร่วมมือและในการประยุกต์ผลลัพธ์ของการประเมินที่สะสมไว้ 2 – 3
การประเมิน

การประเมินผลที่เปรียบเทียบกับผลงานในด้านการฟื้นฟูอาชีพต้องการการประเมิน
เพื่อการประเมินจะครอบคลุมความต้องการด้านมนุษยธรรมในระยะสั้น การประเมินในช่วง 2 – 3
วันแรกแสดงให้เห็นความท้าทายที่น่ากลัว
เมื่อเปรียบเทียบกับที่ดำเนินการในหลายสัปดาห์หลังจากนั้น
ชีวิตที่สั้นของความต้องการด้านมนุษยธรรมยังทำให้การประเมินลำสมัยเกือบทันทีที่การประเมินเสร็จ
จสมบูรณ์ ทำยที่สุด (และมักจะมีประสบการณ์มาก) มีองค์กรน้อยมาก ๆ ที่เน้นไปที่การฟื้นฟู
ในขณะที่ความมากมายของผู้ดำเนินการที่มักจะไม่มีความประสบการณ์จะจัดกิจกรรมด้านมนุษยธรรมที่ฉ
บพล้นและเห็นได้มากกว่า
องค์กรด้านมนุษยธรรมมีอะไรต้องเรียนรู้อีกมากจากการเข้าใจความสำเร็จที่ได้รับการนำมาใช้โดย
IFIS ทางที่สะดวกในการประสานงานความร่วมมือระหว่างผู้ร่วมมือทุกคน
(ทั้งหมดข้างต้นและรัฐบาลแห่งชาติ)

การหลั่งไหลเข้ามาที่เป็นที่น่าสังเกตของความรู้ความชำนาญและมองเห็นได้ และการใช้ทีมงานนักวิเคราะห์ในการทำให้เกิดการเข้ากันและเรียบเรียงข้อมูลที่มาจากแหล่งต่าง ๆ

การประเมินควรจะแยกแยะความแตกต่างและเรียงลำดับความสำคัญระหว่างความแตกต่างของความต้องการชนิดต่าง ๆ เหล่านั้นเป็นผลมาจากเงื่อนไขที่มีมาอยู่ก่อนแล้ว เหล่านั้นที่เป็นการคุกคามต่อชีวิต เหล่านั้นที่เข้ากับท้องถิ่นได้ดีกว่าและท้ายที่สุด เหล่านั้นที่มองเห็นถึงความสำคัญเป็นอันดับแรกโดย “ผู้ได้รับผลประโยชน์”

เองมากกว่าโดยองค์กรที่ทำการประเมิน บ่อย

ครั้งเกินไปที่รายงานสถานการณ์และการประเมินก็ให้ความสนใจหรือคำสั่งขององค์กรที่ทำการประเมินมากกว่าศักยภาพของผู้ที่เหมาะสมที่ควรได้รับผลประโยชน์

การประเมินที่ดำเนินการโดยองค์กรจำนวนมากหรือทีมที่สร้างขึ้นมาเพื่อและอุทิศตัวต่อจุดมุ่งหมายในการก่อให้เกิดหรือจัดการข้อมูล การประเมินนี้ได้ทบทวนองค์กรต่าง ๆ รวมถึง UNDAC ศูนย์ข้อมูลด้านมนุษยธรรม (HIC) FACT ที่เป็นส่วน ๆ หรือ กลุ่มองค์กรชั้นนำ และทีมทวิภาคีจำนวนหนึ่ง

- UNDAC มีความต้องการที่สำคัญมากในการทำให้แข็งแกร่ง

ทรัพยากรมนุษย์ที่หายากยังต้องเน้นไปมากขึ้นที่การประสานความร่วมมือกับผู้ร่วมงานที่มีอยู่มากใน อินโดนีเซียมากกว่าเน้นไปที่การให้ในการประเมินและการวิเคราะห์ใหม่ๆและประโยชน์ของข้อมูลที่แสดงให้เห็นว่ายังไม่ตรงกับความต้องการ

เป็นความจำเป็นเร่งด่วนในการคิดใหม่ทั้งหมดเกี่ยวกับแนวคิดที่มีผู้บริจาคเป็นพื้นฐานของ UNDAC

- HIC เยี่ยมมากในการเข้าไปริเริ่มในช่วงเวลาหลังจากเกิดเหตุภัยพิบัติธรรมชาติ HIC

ควรจะเป็นส่วนหนึ่งของศักยภาพการจัดการความรู้ของ UN

ให้กว้างขวางพร้อมกับมีการวิเคราะห์มากกว่านี้ ซึ่งค้ำต่อการใช้งานเอกสารสำคัญ ข้อมูลที่มีใน HIC ที่รวบรวมไว้ล้ำสมัยและไม่ค่อยจะตรงประเด็นสำหรับการนำไปปฏิบัติจริง

- การสัมภาษณ์และข้อมูลที่ได้รับผ่านเครือข่ายข้อมูลได้แนะนำอย่างเมตที่ว่า FACT ของ

Red Cross Movement ไม่มีผลอีกแล้วต่อการตัดสินใจในการจัดส่งสิ่งของต่าง ๆ

สำหรับบรรเทาทุกข์ฉุกเฉิน (ERUs) ของการเข้าร่วมกับ Red Cross Societies มากกว่า UNDAC

ที่มีต่อการเข้าแทรกของรัฐบาลและของผู้ที่ไม่ใช่รัฐบาล ผู้ฟังรายงานของทีมประเมินการฟื้นฟู

(RAT)ถูกจำกัดอยู่ที่ Red Cross Movement

อิทธิพลของพวกเขาต่อการให้แนวทางการช่วยเหลือฟื้นฟูต่อครอบครัวผู้ประสบภัยเป็นอันดับแรกยังไม่สามารถทำให้ชัดเจนได้

- องค์กรของ UN นำด้านที่เข้ามา (หรือกลุ่มภายใต้คำใหม่เฉพาะว่า OCHA) คือรับผิดชอบสำหรับทั้งการแจ้งและแนะแนวทางการช่วยเหลือในด้านที่ตัวเองชำนาญ การปฏิบัติโดยตรงของโครงการบรรเทาทุกข์ ทำให้เกิดความไขว่แก่องค์กรบางองค์กรจากความรับผิดชอบอันดับแรก การขัดแย้งระหว่างทางด้านเทคนิคอันดับแรก (แยกแยะในท้องถิ่นผ่านการประเมินความต้องการ) และกับที่นำมาใช้ในระดบนโยบาย (ในสำนักงานใหญ่) ได้ส่งผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือขององค์กรผู้นำในบางด้าน

- 3 ผู้มีบทบาทจากนานาชาติ ได้กระทำการในการเพิ่มบทบาทอย่างสำคัญหลังจากเกิด สึนามิ : IFIs ที่ดำเนินการก่อนพร้อมกับการประสานงานที่ดีกว่าภัยพิบัติที่เกิดขึ้นในอดีต ทหารต่างชาติที่ได้เข้าไปสถานประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่แม้ว่าจะเสียค่าใช้จ่ายมาก และแน่นอน สื่อมวลชนที่มีอิทธิพลทางอ้อม (และมีเหตุผลในการตัดสินใจ) ต่อกลยุทธ์สำคัญของกลยุทธ์การตัดสินใจส่วนใหญ่ในระดับสาธารณชนและรัฐบาลในโลกตะวันตก การปฏิสัมพันธ์ขององค์กรด้านมนุษยธรรมกับผู้มีบทบาทหลังทั้ง 2 ค่อนข้างจะไม่มีประสิทธิภาพ

- แหล่งข้อมูลของเราในการประเมินความต้องการในภูมิภาคของข้ามถึงความจำเป็นระบบ : เจ้าหน้าที่รัฐในระดับชาติและระดับอำเภอ การประเมินจากนานาชาติทั้งหมดพึ่งพาอาศัยอย่างมากในการเก็บข้อมูลโดยรัฐบาลบริหารส่วนท้องถิ่น จุดอ่อนในระดับชาติ โดยเฉพาะในอินโดนีเซียคือการรวบรวมและการกระจายของข้อมูลดิบ การลงทุนจากภายนอกที่พอประมาณในการสร้างศักยภาพในประเทศควรจะไปได้ไกลถึงการเตรียมการที่ชัดเจนของความต้องการ “ในภาพใหญ่” ในความคิดของผู้บริจาคและผู้ตัดสินใจหลาย ๆ คน ถูกทำให้หายไปอย่างมากจากการช่วยเหลือโดยรวม

มีหลาย ๆ องค์กรของรัฐบาล และ NGOs ได้มีการจัดทำสำมะโนประชากรของกลุ่มย่อยของประชาชนที่ได้รับผลกระทบ คริวเรือนที่ประสบภัยเกือบทั้งหมดในศรีลังกาอาจจะลงทะเบียนกับฐานข้อมูลอิสระหลาย ๆ ตัว บางคนลงทะเบียนในด้านต่าง ๆ แต่จำกัดอยู่ในกลุ่มผู้ดูแลของ NGO ที่เฉพาะเจาะจง หรือ สภากาชาด องค์กรอื่น ๆ ที่มีสาระแต่ทั้งประเทศ (เกี่ยวกับการเกษตรกรรม การประมง สวัสดิการ หรือบ้าน เป็นต้น)

การรวมข้อมูลเป็นศูนย์กลางร่วมกันก็มีความเป็นไปได้และในระยะยาวไปก็มีผลมากขึ้น

โดยรวมการช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมนานาชาติต่อสึนามิไม่เพียงพอในหลักฐานที่เห็นได้ถึง แม้ว่าจุดอ่อนในการประเมินความต้องการ อย่างไรก็ตาม การช่วยเหลือก็มีเหตุผลอย่างมีประสิทธิภาพ ความมีประสิทธิภาพ ในทุกความยุติธรรม คือสิ่งที่น้อยที่สุดที่ได้หวังจะให้เงินทุนจำนวนมาก (เกือบ

8,000 ดอลลาร์สหรัฐ) ได้ถูกจัดสรรให้กับผู้รอดชีวิตแต่ละคน ที่มีประสิทธิภาพหรือไม่ ความช่วยเหลือมักจะมากเกินไปในพื้นที่หรือด้านที่ยอมรับเห็นได้ชัดเจนกว่าและบางครั้งบางคราวก็ไม่เหมาะสมอย่างสิ้นเชิง จากข้อมูลในบางด้าน ปัญหาไม่ได้มีด้านเทคนิคเท่านั้นแต่เป็นด้านการเมือง การที่องค์กรได้จัดการประเมินค่อนข้างบ่อยที่ไม่เต็มใจในการใช้สิ่งที่ได้มาต่อการทำให้ทำให้อุปแบบ การบริการตัวเองของการช่วยเหลือ การสังเกตการณ์ครั้งนี้นำไปสู่คำถามพื้นฐานที่สุด : ทำไมต้องลงทุนในเบื้องต้น การประเมินด้านมนุษยธรรมในด้านต่าง ๆ อย่างเป็นทางการเป็นรูปแบบ ถ้าผลลัพธ์ที่ได้ส่วนมากไม่ตรงกับกุญแจสำคัญในการตัดสินใจ

คำแนะนำ

คำแนะนำทั้ง 17 ข้อข้างล่างนี้ได้มากจากการประเมิน และแนะนำขั้นก็จะก้าวไปสู่จุดประสงค์ทั้งหมดที่ตามมาในการปรับปรุงการประเมินความต้องการสากล

- กลุ่มนานาชาติควรจะใช้การเข้าถึงที่ได้รับการศึกษามากขึ้นในการประเมินความต้องการ (คำแนะนำ 1 – 5)
- การนำอำนาจในการตัดสินใจกลับไปสู่ประชากรผู้ได้รับผลกระทบจะบรรเทาความต้องการสำหรับประเด็นการประเมินโดยบุคคลภายนอก (คำแนะนำ 6)
- ปรับปรุงกลไกการประเมินที่ซ้ำซ้อนกันหรือแบ่งปันกันให้มีประสิทธิภาพขึ้นจะช่วยปรับปรุงคุณภาพของการประเมิน (คำแนะนำ 7 – 10)
- สื่อมวลชนจะยังคงดำเนินบทบาทในการตัดสินใจอย่างต่อเนื่อง (คำแนะนำ 11)
- การจัดการด้านการเงินใหม่และการจัดการด้านธุรการเป็นสิ่งสำคัญในการรวบรวมทีมผู้ประเมินได้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ (คำแนะนำ 12 – 13)
- การเปลี่ยนทัศนคติต่อการควบคุมคุณภาพและความมีเหตุผลที่อธิบายได้ควรจะนำมาใน “อุตสาหกรรมที่ไม่ได้เกิดขึ้นสม่ำเสมอ” ที่ใหญ่ที่สุดในโลก (คำแนะนำ 14 – 16)
- บุคคลทุกคนที่ได้รับผลกระทบหรือครัวเรือนที่ได้รับผลกระทบควรจะได้รับ การลงทะเบียนในฐานข้อมูลกลาง และรวมทั้งข้อมูลสถานการณ์และความต้องการของพวกเขา (คำแนะนำ 17)

1. UN
และสหประชาชาติควรลงทุนให้มากในการประเมินความต้องการด้านมนุษยธรรมอย่างรวดเร็ว หรือไม่ก็หยุดการกระทำเหมือนว่าการประเมินมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ
2. ผู้บริจาคและองค์กรควรลงทุนต่อเนื่องในการประเมินความต้องการเร็วกว่านี้ และคุณภาพสูงสำหรับการประเมินความต้องการด้านฟื้นฟูอาชีพ
3. ทั้งหมดควรลงทุนในการสร้างศักยภาพในการประเมินของชาติ
(เป็นการเตรียมพร้อม)
4. การประเมินในอนาคตควรจะทำกันโดยร่วมมือกับรัฐบาลบริหารในประเทศและจะต้องมีการตกลงกันเป็นทางการล่วงหน้าสำหรับภัยพิบัติที่อาจเกิดในอนาคต
5. การประเมินอย่างรวดเร็วในระยะเริ่มต้นกับรัฐบาลระดับประเทศควรมีประโยชน์มากในความรู้สึกลึกที่ผ่านมา (ภาพจำลองดาวเทียม)
6. ใช้การช่วยเหลือโดยใช้เงินเมื่อเป็นไปได้
7. UN และสหประชาชาติ
ควรร่วมพลังในการสนับสนุนรัฐบาลในการประเมินเริ่มแรกอย่างรวดเร็วในความต้องการ
8. UN
ควรร่วมในองค์ประกอบที่สนับสนุนการประเมินทั้งหมดของการช่วยเหลือของตน (UNDAC HIC และ UNJLC) เข้าเป็นโปรแกรมการจัดการให้เป็นความรู้เดียวกัน ทรัพยากรมนุษย์และปัจจัยสำหรับการร่วมมือกันและการประเมินควรจะได้รับแบ่งแยกไว้ชัดเจน
9. OCHA
ควรเพิ่มศักยภาพของตนในการวิเคราะห์ข้อมูลและให้เกิดความแน่นอนของข้อมูลและภาพที่ดำเนินอยู่ของความต้องการและช่องว่าง
10. ด้านที่เฉพาะเจาะจง ขององค์กรผู้นำไม่ควรไขว่เขวจากการประเมินครั้งแรกของตน และหน้าที่ของการประสานงานความร่วมมือและถูกต้องสู่การดำเนินการอย่างตรงจุดของกิจกรรมด้านมนุษยธรรม
11. ตีรั้งตัวแทนสื่อมวลชนในที่ที่มีการประเมินที่รวดเร็วควรจะได้รับพิจารณาอย่างจริงจัง
12. ควรจะระบุว่าเงินทุนที่ได้รับมาไว้เพื่อจุดประสงค์ใดและให้มีใช้เป็นประจำเพื่อการประเมินที่รวดเร็ว

13. กระบวนการจัดหาและว่าจ้างของ UN จะต้องได้รับการปรับปรุงเพื่อป้องกันเมื่อมีความต้องการทรัพยากรมนุษย์อย่างทันทีทันใดและการส่งไปสนับสนุนและการถ้าเป็นไปได้ บุคคลจากภายนอกควรจะได้รับพิจารณา
14. ความฉุกเฉินเร่งด่วนในอดีต
ผู้บริจาคควรตั้งเงื่อนไขให้กับเงินทุนของตนโดยขึ้นอยู่กับการประเมินที่เป็นรูปร่างและแผนงานที่ชัดเจนสำหรับการสังเกตการณ์ พัฒนาการของความถี่ความต้องการ
15. UN
ควรปรับปรุงความไว้วางใจของการประมาณการจำนวนผู้ได้รับผลกระทบรายบุคคลและความต้องการของพวกเขา
ควรริเริ่มขีดขวางรูปแบบที่ไม่เหมาะสมของการช่วยเหลือ
16. การประเมินศักยภาพควรจะเป็นหนึ่งในบรรทัดฐานในการเสนอความน่าเชื่อถือระดับนานาชาติขององค์กรด้านมนุษยธรรม
17. ผู้ได้รับผลกระทบรายบุคคลหรือครัวเรือนควรจะได้รับ การลงทะเบียนในฐานข้อมูลกลางที่บริหารจัดการโครงการร่วมกัน โดยรัฐบาลบริหารแห่งชาติ UN และผู้มีบทบาทต่างชาติอื่น ๆ